

gaaer ud paa, at Justitsministeriet, selv efterat en testamentarisk Disposition af det i Paragrafen omhandlede Indhold er taget til Følge, skal være beføiet til senere at træffe forandret Bestemmelse, naar den Umyndiges Løv maatte gjøre det nødvendigt. Ministeriet er af den Formening, at en saadan Beføielse bør tilkomme den øverste Pupilautoritet, ikke blot, naar den vedkommende umyndige Arving er en Livsarving, men ogsaa naar Taler er om umyndige Udarvinger. Da dette, om end sandsynligviis tilsigtet, imidlertid ikke fremgik klart af Paragrafen i den Skikkelse, hvori den var vedtaget af Folketinget, har Man foretaget den i saa Henseende fornødne Forandring i Redaktionen af Paragrafens sidste Punktum.

ad § 2.

Med Hensyn til Afbetalinger paa Umynd-

diges hos Forældre eller Stedforældre imod tinglæst Skifteextrakt indestaaende Arv var det efter Afstemningen i Folketinget i Slutningen af Paragrafens 3die Stykke bestemt, at slige Afbetalinger alene kunne gjøres til Skifteforvalteren, som derom forsyner Skifteextrakten med Paategning, og naar Summen overstiger 100 Rd., indsender den til Overformynderiet, men i modsat Fald udbetaler den til Børgen. Da det imidlertid ved den sidstnævnte Pasus formeentlig ikkun har været Meningen at henvise til Loven af 29de December 1857, men ikke at forandre den i samme indeholdte Forordning, hvorefter Summer under 100 Rd. ville være at indbetale til Overformynderiet, naar den Umyndige allerede dersteds har indestaaende en større Kapital, hvormed de kunne forenes, er sidste Punktum i Udkastets § 2 andet Stykke affattet i Overensstemmelse hermed.